

niu i kwalifikacjach kandydata u kierowników odnośnych sądów i opinie te dołączyć do podania kandydata.

§ 3. O dopuszczeniu do egzaminu orzeka prezes sądu apelacyjnego i o orzeczeniu swem zawiadania kandydata za pośrednictwem właściwego prezesa sądu okręgowego, który w razie uwzględnienia prośby o dopuszczenie do egzaminu, oznacza termin egzaminu i skład komisji.

§ 4. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy sądach okręgowych.

Komisje składają się z przewodniczącego, jego zastępcy i odpowiedniej ilości członków, mianowanych na okres dwuletni z pośród sędziów i urzędników II i III kategorii, urzędujących w siedzibie sądu okręgowego.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje prezes sądu apelacyjnego na wniosek właściwego prezesa sądu okręgowego, pozostałych członków mianuje prezes sądu okręgowego z pośród podległych mu doświadczonych urzędników II i III kategorii, szczególnie obznajmionych z czynnościami egzekucyjnymi.

Komisje egzaminują w gronie trzech członków, przyczem przewodniczący musi być z grona sędziów, jeden z członków z grona urzędników II kategorii, a drugi członek z grona urzędników III kategorii.

Przewodniczący oznacza kolejność egzaminowania i sam bierze w niem czynny udział.

Przy głosowaniach przewodniczący oddaje głos ostatni; uchwały komisji zapadają większością głosów i są ostateczne.

§ 5. Egzamin jest ustny i nie odbywa się publicznie; można go przeprowadzać jednocześnie z kilku kandydatami, nie więcej jednak jak z trzema.

Egzamin przeprowadzony z jednym kandydatem nie może trwać dłużej niż godzinę, zaś z kilku kandydatami, nie dłużej jak dwie godziny.

§ 6. Przy egzaminie kandydat winien wykazać dokładną znajomość i umiejętność praktycznego stosowania tych wszystkich przepisów ordynacji egzekucyjnej, organizacji sądowej i instrukcji dla organów wykonawczych, które dotyczą czynności organów wykonawczych i organów dla doręczeń.

§ 7. Wyniki egzaminu ustnego oznacza się następującymi stopniami:

1) „bardzo dobry” — jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

2) „dobry” — jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

3) „nieodstateczny” — jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie nieodstatecznego wyniku egzaminu, komisja oznacza termin powtórnego egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż 3 miesiące, nie dłuższy jednak, jak rok.

O wyniku egzaminu należy zawiadomić prezesa sądu apelacyjnego.

W razie ponownego nieodstatecznego wyniku, egzaminu nie wolno powtarzać, a kandydat zostaje nadal w służbie w charakterze woźnego.

§ 8. Każda komisja egzaminacyjna zakłada księgę protokołów egzaminów egzekutorów sądowych, zawierającą następujące przedziały: 1) liczbę bieżącą, 2) dzień egzaminu, 3) skład komisji, 4) nazwisko kandydata, 5) oznaczenie, który raz kandydat poddaje się egzaminowi, 6) ostateczny wynik egzaminu, 7) podpisy członków komisji.

§ 9. Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo, wystawione przez komisję egzaminacyjną według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez wszystkich członków komisji i zaopatrzone pieczęcią tego sądu okręgowego, przy którym urzęduje komisja.

§ 10. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się koszta podróży i normalne diety.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy wydane w przedmiocie objętym niniejszym rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Wzór do § 9 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (poz. 690).

L. księgi prot. egz.

ŚWIADECTWO.

Pan
 Charakter służbowy
 poddał się w dniu
 na zasadzie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 690)
 po raz egzaminowi na stanowisko egzekutora sądowego i złożył go z wynikiem

Dnia 192... r.

(—) Pleczęć

Komisja Egzaminacyjna
 przy Sądzie Okręgowym w

Przewodniczący Komisji:

Członkowie Komisji:

691.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 3 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego i brykietów węglowych w komunikacji polsko-austrjackiej.

Na mocy artykułu 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei

Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W komunikacji polsko-austriackiej wprowadza się od wszystkich ładowni, względnie stacyj kopalnianych krajowych do austriacko-włoskiej granicznej stacji przejścia San Candido (Innichen) dla węgla kamiennego i brykietów węglowych niższe stawki przewozowe wynoszące w groszach austriackich za 100 kg.:

a)	b)	c)	d)
351	337	326	311

I. Warunki stosowania:

1) Nadanie przesyłek jako zwyczajnych w ilości naraz co najmniej 700 tonn netto dla tworzenia całych (zwartych) pociągów, oraz uiszczenie przewoznego za ładowność użytego wagonu (za list przewozowy i wagon).

2) Rzeczywiste wywiezienie pomienionych przesyłek do Włoch. Niższe stawki nie będą stosowane do przesyłek, nadanych na jednej ze stacyj włoskich na nowo do Austrii.

3) Nadawca jest obowiązany przy nadaniu przesyłki zamieścić w liście przewozowym żądanie zastosowania niższej stawki przewozowej.

Pozatem obowiązują odnośne przepisy przewozowe dla komunikacji łamanej pomiędzy Polską a Włochami oraz postanowienia taryfowe kolei uczestniczących w przewozie.

Wskazanie w liście przewozowym granicznych punktów przejścia z państwa do państwa dla oznaczenia drogi przewozu do San Candido (Innichen) nie jest wymagane.

4) Wymienioną pod a) niższą stawkę przewozową 351 gr. austr. za 100 kg. stosuje stacja nadawcza bezpośrednio przy nadaniu (w drodze kartowania) w czasie od 1 września 1927 r. do odwołania, najdalej jednak do 31 sierpnia 1928 r.

5) Niższe stawki przewozowe wyszczególnione pod b), c) i d) stosuje się w drodze zwrotu (reklamacji) również w czasie od 1-go września 1927 r. do odwołania, najdalej jednak do 31 sierpnia 1928 r., — po udowodnieniu nadania do Tarvisio C. przez tego samego nadawcę względnie tych samych nadawców w okresie ważności niniejszego rozporządzenia następujących ilości węgla kamiennego i brykietów węglowych:

ad b) najmniej 5.000 tonn przez jednego nadawcę lub 15.000 tonn przez więcej nadawców, — w ciągu miesiąca kalendarzowego,

ad c) najmniej 10.000 tonn przez jednego nadawcę w ciągu miesiąca kalendarzowego,

ad d) najmniej 25.000 tonn przez jednego nadawcę w ciągu miesiąca kalendarzowego lub 300.000 tonn w ciągu całego okresu ważności niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli jednak jeden nadawca nada w ciągu miesiąca kalendarzowego przez stacje przejścia Tarvisio C. (Tarvis Uebergang) i San Candido (Innichen) łącznie więcej aniżeli 70.000 tonn, to wymieniona

pod d) niższa stawka nie będzie stosowaną do nadwyżki ponad 70.000 tonn.

6) Wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu niższe stawki przewozowe, których stosowanie uzależniono od nadania w miesiącu kalendarzowym pewnej ilości tonn do Tarvisio C. (Tarvis Uebergang) nie będą miały zastosowania do przesyłek, nadanych w miesiącu, w którym nie osiągnięto określonej dla Tarvisio C. (Tarvis Uebergang) najmniejszej ilości tonn, o ile w bezpośrednio następującym miesiącu kalendarzowym, — w ciągu trwania ważności niniejszego rozporządzenia, — nie nastąpi uzupełnienie i wyrównanie braku przez nadanie ilości tonn odpowiednio zwiększonej.

7) Reklamacje o zwrot różnicy przewoznego należy wnosić do Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach najpóźniej w trzy miesiące po miesiącu, w którym odnośne przesyłki nadano, względnie w trzy miesiące po upływie ważności niższej taryfowej pod d) wyszczególnionej.

Do reklamacji należy dołączyć wtórniki listów przewozowych opiewających na osobę lub firmę reklamującą jako nadawcę, oraz wykazy tych wtórników.

8) O ile na podstawie złożonego zabezpieczenia (gwarancji) nadawca uzyska bezpośrednie stosowanie do Tarvisio C. (Tarvis Uebergang) niższych stawek przewozowych, wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 20 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 672) § 1 lit. b), c), d) i e), przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pod b), c) i d) niższe stawki przewozowe do San Candido (Innichen) mogą być odpowiednio stosowane również bezpośrednio przez stację nadawczą, t. j. w drodze kartowania.

Stawka 311 gr. austr. wyszczególniona w niniejszym rozporządzeniu pod lit. d) będzie stosowana bezpośrednio również po złożeniu gwarancji wymaganej dla stosowania stawki 254 gr. austr. wymienionej pod lit. e) powołanego wyżej rozporządzenia, wprowadzającego niższe do Tarvisio C.

W razie nieosiągnięcia wymaganych dla Tarvisio C. (Tarvis Uebergang) najmniejszych ilości tonn w ciągu każdego miesiąca kalendarzowego, winien gwarantujący na żądanie Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach zapłacić bezzwłocznie różnicę pomiędzy zastosowaną niższą stawką a wymienioną pod a) stawką 351 gr. austr. t. j. 14 gr. austr., 25 gr. austr. względnie 40 gr. austr. za 100 kg.

Różnice należne z powyższego tytułu będą oprocentowane w stosunku 1% miesięcznie, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym odnośne przesyłki nadano.

Przyznane niższe odnoszą się do taryf wewnętrznych polskich kolei państwowych, czeskosłowackich kolei państwowych i austriackich kolei związkowych, oraz do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 20 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 672).

II. Droga przewozu:

Przesyłki kieruje się drogą:

granica Państwa pod Zebrzydowicami — Breclav sta-
 Petrovice u Bohumina statni hranice — Staatsgrenze
 tni hranice
 bei Bernhardsthal

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 października 1926 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu niższej taryfowej dla węgla kamiennego w komunikacji polsko-austrjackiej (Dz. U. R. P. № 102, poz. 592).

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

692.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 3 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianie spisu granicznych stacji przejściowych w bezpośrednich komunikacjach towarowych pomiędzy Polską a Czechosłowacją, Austrią, Węgrami, Włochami, Szwajcarią, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją.

Na mocy art. 4, punkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580), oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1927 r. o wprowadzeniu bezpośrednich komunikacji towarowych pomiędzy Polską z jednej strony a Czechosłowacją, Austrią, Węgrami, Włochami, Szwajcarią, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją z drugiej strony (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230) wprowadza się zmiany następujące:

W rozdziale E. Spis granicznych stacji przejściowych pod a) zamieszcza się po nazwie stacji „Medzilaborce”, nową stację graniczną „Sianki”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 września 1927 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

693.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 3 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa o uzupełnieniu taryfy dla polsko-niemieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4 punktów 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567), zarządza się co następuje:

§ 1. W „Taryfie kolejowej na przewóz towarów w komunikacji pomiędzy stacjami kolei, położonych w Polsce i na obszarze W. M. Gdańska z jednej, a stacjami kolei niemieckich i kolei Sarry z drugiej strony:

- a) przy przejściu bezpośrednim,
- b) tranzytem przez Czechosłowację,
- c) tranzytem przez Austrię i Czechosłowację”,

stanowiącej załącznik № 2 do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 779) i uzupełnionej rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 149), z dnia 11 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 186), z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 432) i z dnia 26 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 535), wprowadza się uzupełnienie następujące:

W załączniku „Spis granicznych stacji przejścia”, w punkcie „b) Polsko-czechosłowackie graniczne stacje przejścia” po nazwie stacji: „Medzilaborce” dodaje się nową nazwę stacji: „Sianki”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 września 1927 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*